

Det foreslås derfor, at amtskommunen overtager kompetencen for bevilling af optikunderstøttende hjælpemidler og bevilling af understøttende hjælpemidler til særlige informationsteknologiske hjælpemidler.

Der foreslås ikke herudover ændringer af reglerne, men det foreslås, at reglerne i § 97, stk. 3 og 4, revideres i folketingsåret 2003-2004.

Støtte- og kontaktpersonordningen

Af lov om social service § 147 fremgår, at der senest i starten af folketingsåret 1999-2000 skal fremsættes forslag til revision af støtte- og kontaktpersonordningen i lov om social service § 80.

Støtte- og kontaktpersonordningen blev indført ved § 68 c i lov om social bistand den 1. August 1996. Baggrunden for lovvedtagelsen var positive erfaringer fra en toårig forsøgsperiode med 18 forsøgsprojekter, der havde afprøvet forskellige ordninger spændende fra en ordning baseret på frivillige til en indsats baseret på fuldtidsansatte professionelle. Hensigten var at skabe en entydig hjemmel til kommunalbestyrelsen, der gjorde det muligt at tilbyde de sindslidende en støtte- og kontaktperson. Formålet med ordningen var at skabe og sikre en kontakt, yde støtte og omsorg for derved at bedre den sindslidendes livssituation.

Ved etableringen af ordningen efter bistanndslovens § 68 c blev de kommunale parter kompenseret over bloktilskuddet med 60 mio. kr. årligt, svarende til, at ca. 3.000 sindslidende var omfattet af ordningen.

Ved indførelsen af lov om social service pr. 1. juli 1998 blev støtte- og kontaktpersonordningen videreført i lovens § 80, dog med den ændring, at det nu blev en pligt for kommunerne at stille en støtte- og kontaktperson til rådighed for de personer, der har behov herfor. Ved denne udvidelse af forpligtelsen blev de kommunale parter yderligere kompenseret med 5,6 mio. kr. i 1998 og 22,6 mio. kr. i 1999 og de følgende år, således at nu yderligere 1.100 sindslidende blev forudsat omfattet af ordningen.

Formålet med støtte- og kontaktpersonordningen er overordnet at opnå og bevare sociale kontakter med den sindslidende og derved bryde den sindslidendes isolation. Sekundært er formålet med ordningen, at den sindslidende skal kunne gøre brug af allerede eksisterende tilbud efter serviceloven. Ordningen skal således være et supplement til andre tilbud og ikke en erstatning for disse.

Målgruppen for støtte- og kontaktpersonordningen er de mest socialt udsatte og isolerede grupper af sindslidende, som ikke almindeligvis gør brug af eller kan gøre brug af de eksisterende tilbud. Personkred-

sen er ikke snævert afgrænset til personer med egentlige psykiatriske diagnoser.

Indsatsen i ordningen består i at komme i kontakt med og opnå den meget isolerede sindslidende tillid. Forud for dette ligger en forudgående opsøgende indsats og ofte talrige kontaktforsøg, idet den sindslidende ofte ikke responderer eller måske direkte og indirekte afviser kontaktforsøg.

Når der er opnået kontakt og tillid, samarbejdes der på den sindslidendes egne betingelser gennem samtale om at forsøge: at sikre den sindslidende en magt over egen tilværelse ud fra egne værdier, behov og normer, at den sindslidende så vidt muligt får adgang til de samme rettigheder, som andre borgere har, at ingen behøver at være totalt isoleret, det vil sige være uden kontakt og dialog med et andet menneske og at der bliver udviklet et socialt netværk. Det er vigtigt, at arbejdet udføres på en sådan måde, at initiativet bevarer hos den sindslidende, hvilket erfaringsmæssigt kræver gensidig takt, tid, tålmodig og tolerance overfor hinandens forskelligheder.

Der opereres typisk med tre forskellige typer af støtte- og kontaktpersoner:

- De professionelle støtte- og kontaktpersoner, som oftest vil være medarbejdere med en faglig social og/eller psykiatrisk baggrund. De professionelle støtte- og kontaktpersoner vil typisk udføre det opsøgende arbejde samt fungere i forhold til de meget vanskeligt stillede og dårligt fungerende sindslidende.
- De honorarlønnede støtte- og kontaktpersoner vil være medarbejdere med forskellig erhvervs-mæssig baggrund og aflønnes i forhold til det antal sindslidende, som de har kontakt til. De honorarlønnede varetager både det brede støttearbejde og det motiverende støttearbejde overfor de dårligt fungerende sindslidende.
- De frivillige støtte- og kontaktpersoner udgår typisk fra frivillige organisationer som SIND. De frivilliges indgår som et værdifuldt supplement til de professionelle støtte- og kontaktpersoner og deres opgaver kan f.eks. være at hjælpe til med praktiske opgaver hos den sindslidende, følge til sociale og psykiatriske tilbud osv.

Herudover arbejdes der i forskellige kommuner landet over i forskellige variationer med både frivillige og honorarlønnede kontaktfamilier til sindslidende. Grundsynspunktet i arbejdet med kontaktfamilier er - med private familier som udgangspunkt og en individuel matchning som metode - at skabe længerevarende og bæredygtige relationer mellem sindslidende og det omgivende samfund via en familie, der har lyst,